

14. Попъ Леонтия (1803)—русинъ.

15. Попъ Иванъ Тодоровъ (1800).

16. Попъ Витанъ Цоневъ — Сакеларий папа Витанъ (1800—1830)—иконописецъ, марангозъ, който е описалъ и работилъ темплото и владикови тронъ въ ч. „Св. Архангелъ“.

17. Попъ Иоаникий попъ Николовъ—Лѣтописецътъ попъ Иовчо. Роденъ въ Тръвна въ 1786 г., 10 октомврий. Първоначалното си образование е получилъ въ Тръвна при баща си учителъ Попъ Никола Иконома, или стария Икономъ. Въ деветата си година вече той бива „хиротонисанъ—чтецъ“ (1795). Въ 1800 година билъ изпратенъ въ Букурещъ да се учи на гръцка книга, кждето престоялъ 2 години, и поради размирнитѣ даалийски времена, баща му го довелъ въ Тръвна (1802), кждето го далъ да се учи на „рѣкѣдѣлїе“ (терзия) и на 19 годишна възраст се оженилъ (1805 януарий). Следъ уженването си Иовчо Попъ Николовъ се е занимавалъ нѣколко време съ търговия и занаятъ. Ходѣлъ често въ Румания и Молдавия да разнася коприна, гюлово масло, икони, казаски стоки и пр. Въ 1824 г. се ржкоположилъ за свещеникъ. Способноститѣ му скоро го докарватъ до чинъ „Сакеларий“, а следъ 13 години получилъ име „Икономъ“, най-висока степенъ звание. Той е владѣялъ твърде добре езицитѣ: гръцки, влашки, руски и черковнославянски. Отъ попъ Иовча има преведени нѣколко молитви, които нѣма въ славянската литургия. Тѣзи молитви той е челъ на народни дни или при погребение на високоставени покойници. Между молитвитѣ преведени отъ попъ Иовча Иконома сж: „надгробна молитва“, „Тебе Бога хвалимъ“, „молитва на великото водоосвещение следъ първата ектения“ и др. До колко дѣдо попъ Иовчо е билъ на почетъ въ Търновско, свидетелствува тоя анегдотъ: Владиката въ едно събрание отъ първенци на Търново, Габрово, Елена, Тръвна и др. така си е произнесалъ за попъ Иовча: „Всичкитѣ попове отъ Търновско не струватъ колкото единъ косъмъ отъ главата на попъ Иовча“.